Dziennik Urzędowy

MINISTERSTWA KOLEI ŻELAZNYCH

WARSZAWA | № 1. | d. 15 stycznia 1924 r.

SPIS RZECZY:
1. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dn. 20/XII 1923 r. L. Pr. 4875 w sprawie przekazania agend Krajowego Biura Kolejowego we Lwowie, Dyrekcji Kolei Państwowych we Lwowie. — 2. Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dn. 13/XII 1923 r. № I. 18441/2/23 do wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych, Dyrekcji Budowy Kolei Państwowych w Warszawie oraz do Centralnego Biura Zakupów w sprawie wprowadzenia w życie ustawy o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska z dn. 9 października 1923 r. — 3. Zezwolenie Ministra Kolei Żelaznych z dn. 18/XII 1923 r. № V. 7278/24/23 p. inż. Stefanowi Czajewskiemu w Warszawie prawa zejścia na grunt celem czynienia przedwstępnych poszukiwań kolejowych linji kolei wąskotorowej od Łyszkowic przez Przyłęk Mały do Rogowa i Kołacinka. — 4. Zezwolenie Ministra Kolei Żelaznych z dn. 27/XII 1923 r. № V. 7487/16b/23 pp. inż. F. Oppmanowi i H. Kozłowskiemu w Warszawie prawa zejścia na grunt celem czynienia przedwstępnych poszukiwań kolejowych linji kolei wąskotorowej od Gołymina Starego do Gąsocina i od Gąsocina do Pułtuska. — Zawiadomienia: Zmiany w składzie Wyższej Komisji Dyscyplinarnej przy M. K. Ż. Zmiany osobowe w Ministerstwie Kolei Żelaznych. Konkursy.

1.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu z dnia 20/XII 1923 r. L. Pr. 4875 w sprawie przekazania agend Krajowego Biura Kolejowego we Lwowie Dyrekcji Kolei Państwowych we Lwowie.

§ 1. W związku z wprowadzeniem w życie nowego statutu organizacyjnego Ministerstwa Kolei Żelaznych, zatwierdzonego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 4 października 1923 r., ogłoszonego w Monitorze Polskim z dnia 13 października 1923 r. № 233 przekazuje się agendy Krajowego Biura Kolejowego we Lwowie, przejętego przez Ministerstwo Kolei Żelaznych w myśl rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 maja 1921 r. (Dz. U. R. P. № 75 poz. 516) wydanego w porozumieniu z Ministrem Skarbu i Ministrem Kolei Żelaznych, Dyrekcji Kolei Państwowych we Lwowie.

Krajowe Biuro Kolejowe we Lwowie znosi się.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Kolei Żelaznych:
(—) *Tyszka*

Minister Skarbu:
(—) *Grabski*

2.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych z dn. 13/XII 1923 r. № I. 18441/2/23 do wszystkich Dyrekcji Kolei Państwowych, Dyrekcji Budowy Kolei Państwowych w Warszawie oraz do Centralnego Biura Zakupów w sprawie wprowadzenia w życie ustawy o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska z dn. 9 października 1923 r.

Celem wprowadzenia w życie ustawy o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 924), poleca się Dyrekcjom, aby przystąpiły bezzwłocznie do obliczenia uposażenia według zasad nowej ustawy (art. 3 i 4), w szczególności zaś do ustalenia należnej poszczególnym etatowym pracownikom kolejowym grupy i szczebla uposażenia w myśl art. 98, 99, 101, 104 i 116 ustawy.

Obliczenia uposażenia winna dokonać władza, względnie urząd, powołany do przyznania i asygnowania uposażenia, a to na podstawie arkuszy likwidacyjnych aktów personalnych lub weryfikacyjnych danego pracownika.

Odnośnie do wykonania ustawy podaje się następujące:

A. Wyjaśnienia do poszczególnych artykułów.

do art. 4.

1. Dodatek ekonomiczny winien być obliczony na podstawie dat zebranych przez władzę, asygnującą uposażenie przy sposobności wymierzania dodatku drożyźnianego po myśli poprzednich ustaw uposażeniowych, ewentualnie po uzupełnieniu tych dat.

2. Dzieci i pasierbów wyłącza się od dodatku rodzinnego, jeżeli ich własny zarobek na utrzymanie lub własne zaopatrzenie wynosi conajmniej tyle, co uposażenie pracownika samotnego w XVI grupie uposażenia, szczebel a.

3. Do dzieci własnych należą:
   a) dzieci ślubne,
   b) dzieci uprawnione, czyli legitymowane przez późniejsze zawarcie małżeństwa.

   Nie uwzględnia się natomiast:
   c) dzieci adoptowanych (przysposobionych), jako własnych,
   d) dzieci nieślubnych (nielegitymowanych), choćby były uznane za własne,
   e) nieślubnych dzieci żony funkcjonarjusza.

4. Ułomność fizyczna i umysłowa, względnie nieuleczalna choroba, musi być stwierdzona świadectwem lekarza lub zakładu leczniczego, określającem ściśle daną ułomność względnie nieuleczalność choroby.

Przy innych chorobach przewlekłych, co do których nieuleczalność może być wątpliwa, a choroba pozbawia dziecko lub pasierba możności zarobkowania, należy przyznać dodatek ekonomiczny, jeżeli lekarz stwierdzi, że choroba, uniemożliwiająca zarobkowanie, trwać będzie conajmniej 1 rok.

Po upływie każdego roku należy w takich wypadkach uzyskać ponowne stwierdzenie lekarskie.

5. Jeżeli mąż i żona są pracownikami instytucji państwowej lub samorządowej, należy dzieci uwzględniać tylko przy poborach męża. Wyjątek stanowią dzieci, które są przy matce, funkcjonarjuszce państwowej lub samorządowej, separowanej sądownie. W tym wyjątkowym wypadku dodatek ekonomiczny należy wypłacać przy poborach matki.

6. Dzieci kobiety-funkcjonarjusza państwowego uwzględnia się tylko w tym wypadku, jeżeli kobieta udowodni, że mąż jest zupełnie niezdolny do zarobkowania i nie może wskutek tego czynić zadość ciążącemu na nim obowiązkowi utrzymania rodziny.

7. W ustępie 1-ym art. 4-go wymienione 45 mnożnych są równoznaczne 45-ciu punktom, o których mowa w art. 3-cim ustawy.

do art. 5.

1. Uchwałą z dnia 26 listopada 1923 r. Rada Ministrów przyznała funkcjonarjuszom państwowym, pełniącym służbę w mieście stoł. Warszawie, na czas trwania wyjątkowych warunków ekonomicznych, najdalej jednak do końca roku 1924, dodatek stołeczny w wysokości 20% uposażenia miesięcznego, wymierzonego według przepisów art. 3, 4 i 5 ustawy.

Równocześnie Rada Ministrów przyznała funkcjonarjuszom państwowym, pełniącym służbę na obszarze województwa Śląskiego, na czas trwania wyjątkowych warunków ekonomicznych, najdalej jednak do końca roku 1924, dodatek kresowy w wysokości 20% uposażenia miesięcznego, wymierzonego według przepisów art. 3, 4 i 5 ustawy, w uwzględnieniu szczególnie ciężkich warunków służby, utrudnionych warunków aprowizacyjnych, mieszkaniowych i t. p.

Ponadto przyznała Rada Ministrów funkcjonarjuszom państwowym, pełniącym służbę na obszarze województwa Śląskiego, na czas wyżej wymieniony, wyrównawczy dodatek kresowy w wysokości dalszych 20% uposażenia miesięcznego, wobec czego cały dodatek kresowy wynosi razem 40% miesięcznego uposażenia.

Na mocy upoważnienia Rady Ministrów z dnia 26 listopada 1923 r. przyznaje się pracownikom kolejowym, pełniącym służbę na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego, wołyńskiego oraz okręgu administracyjnego wileńskiego, na czas trwania wyjątkowych warunków ekonomicznych, najdalej jednak do końca roku 1924, dodatek kresowy, którego wysokość poda się zainteresowanym Dyrekcjom osobno.

2. Przy obliczeniu poborów dodatek stołeczny i dodatki kresowe wyrazić należy w drodze odpowiedniego zwiększenia wypadających dla danego pracownika punktów.

do art. 6.

1. Przy każdem mianowaniu (awansie) pracownika kolejowego władza powołana do mianowania ustala początkową datę (początkowy termin posunięć), od której liczyć się winny w danej grupie czasokresy posunięć do wyższych szczebli i podaje tę datę pracownikowi do wiadomości w piśmie nominacyjnem, względnie w Dzienniku Rozporządzeń przy ogłoszeniu nominacji.

2. Czas służby wojskowej podczas stanu mobilizacji i wojny wlicza się do czasokresów posunięć tylko wówczas, jeżeli funkcjonarjusz odbył poprzednio powszechną powinność wojskową; w przeciwnym razie odtrąca się taki okres, jaki wypada w danym czasie na powszechną powinność wojskową.

do art. 7.

1. Funkcjonarjusze, mianowani z pośród pracowników dziennie płatnych, otrzymują zasadniczo uposażenie pierwszego szczebla danej grupy.

O ile jednak zasadnicze uposażenie, otrzymane w charakterze pracownika dziennie płatnego w ostatnim miesiącu przed mianowaniem jest

wyższe od uposażenia, przysługującego z chwilą mianowania, funkcjonarjusz otrzymuje ten z kolei szczebel, który co do ilości punktów odpowiada kwocie, pobieranej w charakterze pracownika dziennie płatnego.

Jeżeli przy porównaniu uposażenia w myśl wyżej wyłuszczonej zasady okaże się, że uposażenie pobierane w charakterze pracownika dziennie płatnego przewyższa jeden ze szczebli danej grupy, lecz nie dosięga co do ilości punktów następnie wyższego szczebla, albo też przewyższa ostatni szczebel danej grupy, należy doliczyć pracownikowi do przyznanego szczebla jako dodatek tę część uposażenia pobieranego przed mianowaniem i obliczoną w punktach, która w myśl powyższego przewyższa jeden z przyznanych szczebli względnie ostatni szczebel danej grupy. Z chwilą osiągnięcia przez pracownika w trybie zwykłym (art. 6, ustęp 1) wyższego szczebla, odpada powyższy dodatek.

W razie późniejszego przejścia pracownika do wyższej grupy uposażenia, dodatek uwzględnia się przy określaniu odpowiedniego szczebla uposażenia po myśli art. 7 go ustęp ostatni.

Jako zasadnicze uposażenie, pobierane w charakterze pracownika dziennie płatnego, uważa się zwykłą dzienną płacę bez dodatku rodzinnego i miejscowego (stołeczny, kresowy) oraz bez wliczania jakichkolwiek wynagrodzeń ubocznych, jak premji, godzinowego, wynagrodzeń za godziny nadliczbowe i t. p.

Do obliczenia miesięcznego wynagrodzenia przyjmuje się:

a) dla pracowników stałych dziennie płatnych pobierających uposażenie według tabeli A. rozporządzenia o uposażeniu pracowników dziennie płatnych, stawki dzienne w punktach, przysługujące pracownikowi przed mianowaniem, pomnożone przez 25,

b) dla pracowników dziennie płatnych, pobierających uposażenie według tabeli B. wyżej wspomnianego rozporządzenia, stawki dzienne w punktach, przysługujące pracownikowi przed mianowaniem, pomnożone przez 30.

do art. 9.

Uposażenie, przewidziane w ustawie, należy uważać jako wynagrodzenie za ogół czynności, połączonych ze stanowiskiem, wobec czego etatowy pracownik nie może sobie rościć prawa do wynagrodzenia za godziny nadliczbowe.

do art. 98.

1. Przez datę nominacji na posiadany w dniu 1 października 1923 r. stopień płacy wzgl stanowisko, należy rozumieć dzień wymieniony w treści dekretu lub innego aktu nominacyjnego jako dzień, od którego przyznany ostatnio stopień płacy przysługuje W razie zaś braku tej daty, dzień, od którego pracownik zaczął pobierać uposażenie przywiązane do otrzymanego ostatnio stopnia płacy. O ile mianowanie ostatnie nastąpiło jeszcze za czasów zaborczych przyjmuje się jako datę tego mianowania dzień przejścia do służby polskiej, z zaokrągleniem wedle art. 99 omawianej ustawy.

W wypadkach, w których ustawa z dnia 13 lipca 1920 r., względnie rozporządzenia z dnia 10 lutego 1921 r. L. 1779/A., 1780/A i 1781/A. przyznawały pewnym stanowiskom kilka stopni płacy, zależnie od lat służby, przyjmuje się dla tych wyższych stopni płac jako datę mianowania 1 lipca 1920 r. wzgl. 1 stycznia 1921 r. Przy najniższym (zasadniczym stopniu płacy) przyjmuje się za podstawę obliczenia datę mianowania na dane stanowisko.

2. Jako zaliczony **normalnie** do wysługi lat czas służby państwowej lub samorządowej w państwach obcych i czas pracy zawodowej, oraz czas służby państwowej polskiej, należy uważać czas, zaliczony pracownikowi do wysługi lat według ustawy z dnia 13 lipca 1920 r (Dz. U. R. P. № 65/20 poz. 430). Z poprzedniej służby w państwach obcych lub z czasu pracy zawodowej zaliczyć wolno przeto najwyżej lat 20.

3. Do art. 6, 7, 98 i 99 podane są przykłady na załącznikach A., B., C.

do art. 100.

Prawo do wyższego uposażenia z tytułu wyższych studjów mają jedynie urzędnicy państwowi, do których zalicza się także Prezesów Dyrekcji, oraz tych Wiceprezesów, którzy posiadają dekret nominacyjny na urzędnika państwowego w V stopniu służbowym według ustawy z 13 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. № 65/20, poz. 429). Wyłączeni są zatem od tego uprawnienia pracownicy kolejowi.

do art. 102 i 103.

Przepisy o uposażeniu stałych dziennie płatnych pracowników kolejowych wydane będą osobno.

do art. 104.

1. Etatowi pracownicy kolejowi otrzymują przewidzianą w tym artykule grupę uposażenia automatycznie na mocy posiadanego **w dniu 1 października 1923 r. stopnia płacy.**

Przeszeregowanie pracowników kolejowych ze stopni płac do grup uposażenia należy przeprowadzić w najprostszej formie w drodze poprawiania w dokumentach osobistych i płatniczych — stopnia na grupę, **przyczem pracownicy zatrzymują dotychczasowe tytuły i odznaki służbowe.**

2. Aż do wydania przepisów o przemianowaniu dotychczasowych stanowisk na nowe stanowiska, które ustanowione będą na mocy art. 23 niniejszej ustawy, przy mianowaniach (awansach), przeprowadzanych po wejściu w życie tej ustawy, odnośnie do hierarchicznego podziału stanowisk i tytułów służbowych obowiązywać mają dotychczasowe przepisy, a mianowicie rozporządzenie M. K. Ż. z dnia 10 lutego 1921 r. L. A 1779, 1780, 1781/21 wraz z wydanemi do tego rozporządzenia uzupełnieniami w późniejszym terminie.

O ile przeto naprzykład pracownik, który zajmuje stanowisko, odpowiadające 6 stopniowi płac według ustawy z 13 lipca 1920 r. (Dz. U R P. № 65, poz. 430), otrzymuje po dniu 1 października 923 r. mianowanie na stanowisko, odpowiadające według wspomnianej ustawy 5 stopniowi płac, należy mu w VII grupie przyznać uposażenie o jeden szczebel wyższe od uposażenia, pobieranego według 6 stopnia płacy, czyli, że termin posunięcia do wyższego szczebla uposażenia zmienia się o pełne 3 lata na korzyść pracownika.

3. Z chwilą wprowadzenia w życie ustawy należy wstrzymać wypłatę wszelkich z jakiegokolwiekbądź tytułu dotychczas pobieranych dodatków nieprzewidzianych i nieopartych na postanowieniach ustawy z 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 924), a więc dodatków za kierownictwo, dodatków wyrównawczych do wyższych stopni płac i t. p., oraz dodatków miejscowych nie przewidzianych w ustawie z dnia 9/X b. r. lub w niniejszem rozporządzeniu.

do art. 116.

Uposażenie pracowników dziennie płatnych na Górnym Śląsku określą osobne przepisy na analogicznych zasadach, jak to przewidziano w art. 102 ustawy dla pracowników stałych dziennie płatnych w okręgach innych Dyrekcji Kolei Państwowych.

Urzędników zaliczonych w dniu 1 października 1923 r. do X grupy niemieckiej należy zaliczyć aż do skasowania tej grupy do VII grupy uposażenia szczebel „c" wedle niniejszej ustawy.

do art. 118.

1. Dodatek wyrównawczy, przewidziany w tym artykule, należy w myśl zasad uchwalonych przez Radę Ministrów w dniu 26 listopada 1923 r. — obliczać w ten sposób, że ma się porównać obliczone w markach uposażenie, przysługujące na zasadzie ustawy z 9 października 1923 r., na dzień 1 października 1923 r. (bez dodatku stołecznego, kresowego i ekonomicznego), z uposażeniem pobranem 1 października 1923 r. na podstawie obowiązujących do tego dnia przepisów (bez dodatku rodzinnego, stołecznego, kresowego, miejscowego w Łodzi i Pruszkowie, ekonomicznego na Górnym Śląsku, dodatku uzdrowiskowego i wszelkich innych poborów dodatkowych poszczególnych pracowników).

W myśl powyższych zasad uwzględnia się np. przy obliczaniu uposażenia pobranego przez pracowników (Dz. U. R. P. № 65/20 poz. 430) 1 października 1923 r. tylko płacę zasadniczą oraz dodatki: drożyźniany, za wysługę lat, za wyższe studja i za kierownictwo.

Jeżeli z porównania okaże się, że dotychczasowe uposażenie w powyższem obliczeniu jest wyższe od uposażenia należnego na podstawie nowej ustawy z 1 października 1923 r., wówczas wynikającą stąd różnicę należy przeliczyć na punkty, dzieląc je przez ustawową mnożną 11 600.

Obliczona w ten sposób różnica w punktach będzie stanowić dodatek wyrównawczy, wchodzący w skład uposażenia pracownika do czasu określonego w ustępie drugim art. 118 ustawy.

B. Postanowienia końcowe.

1. Celem wypłaty różnicy pomiędzy uposażeniem należnem pracownikom kolejowym etatowym, mającym stałą siedzibę służbową na obszarze Rzeczypospolitej, na mocy ustawy z dnia 9/X 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R P. № 116 poz. 924) za miesiąc październik, listopad i grudzień 1923 r. a uposażeniem wypłaconem w tym czasie na mocy ustaw i przepisów, które zostały uchylone przez ustawę z dnia 9/X 1923 r. należy obliczyć następujące kwoty:

I. Dla pracowników, u których podstawy wymiaru uposażenia w czasie od 1/X do 1/XII 1923 r. **nie uległy zmianie:**

a) Uposażenie należne w myśl postanowień ustawy z dnia 9/X 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska za miesiąc październik, listopad i grudzień 1923 r. (kwota A) mnożąc sumę mnożnych ustalonych w art 5 powołanej ustawy, w rozporządzeniach Rady Ministrów z dnia 15/XI 1923 r. (Dz U. R. P. № 117 poz 937) z dnia 19/XI 1923 r. (Dz. U. R. P. № 121 poz. 973) oraz z dnia 3/XII 1923 r. (Dz U. R. P. № 124 poz. 1002) a mianowicie 11.600+2.100+25.520+17.100+64.380+34.765=155.465 przez liczbę punktów grupy i szczebla, do której zaliczono pracownika, zwiększoną o dodatek regulacyjny w wysokości 70 punktów i o ewentualny dodatek ekonomiczny (art. 3, 4 i 5 ustawy z dnia 9/X 1923 r.).

Kwotę otrzymaną jako wynik powyższych działań należy ewentualnie zwiększyć procentowo o dodatek przyznany uchwałą Rady Ministrów z dnia 26/XI 1923 r. dla pracowników pełniących służbę w stolicy i na kresach.

b) Uposażenie wypłacone w październiku, listopadzie i w grudniu 1923 r. (kwota B) sumując poszczególne kwoty.

Przez uposażenie wypłacone rozumie się kwotę uposażenia należną odnośnemu pracownikowi na mocy ustaw i przepisów uchylonych przez ustawę z dnia 9/X 1923 r łącznie z kwotami potrąconemi z tytułu podatku dochodowego, ewentualnych zaliczek i t. p odciągów — a mianowicie uposażenie wypłacone pracownikom na 1 października 1923 r. w myśl depeszy M. K. Ż. № 460 z dnia 24/IX 1923 r., dopłatę do uposażenia październikowego w wysokości 18% tego uposażenia wypłaconą w myśl rozporządzenia M. K. Ż. z dnia 8/X 1923 r. № I/15076/23, uposażenie należne na 1 listopada 1923 r. wypłacane w myśl depeszy M. K. Ż. № 437 z dnia 23/X 1923 r. dopłatę do uposażenia listopadowego w wysokości 67% tego uposażenia wypłaconą w myśl depeszy M. K. Ż. № 89 z dnia 7/XI 1923 r. uposażenie wypłacone na 1 grudnia 1923 r. w myśl depeszy M. K Ż. № 339 z dnia 20/XI 1923 r. dopłatę do uposażenia grudniowego w wysokości 54% tego uposażenia, wypłaconą w myśl depeszy M. K. Ż. № 134 z dnia 7/XII 1923 r.

c) Od różnicy A—B (po ściągnięciu z tej różnicy podatku dochodowego) należy potrącić zaliczkę w wysokości 30% uposażenia z dnia 1 listopada 1923 r. wypłaconą w myśl uchwały Rady Ministrów z dnia 19/XI 1923 r. i depeszy M. K. Ż. № 356 z dnia 21/XI 1923 r. (kwota C) a pozostałą kwotę wypłacić.

II. Dla pracowników kolejowych, u których podstawy wymiaru uposażenia w czasie od 1 października do 1 grudnia 1923 r. uległy zmianie (zmiana stosunków rodzinnych, wysługa lat, awans i t. p.) należy kwoty A i B obliczyć, dodając sumy wypłat należnych na mocy nowej ustawy oraz dokonanych na mocy poprzednich przepisów dla każdej wypłaty, w każdym miesiącu oddzielnie.

Jeżeli po przeprowadzeniu powyższych obliczeń okaże się u osób pod I, że kwota B, t. j uposażenie wypłacone w październiku, listopadzie i grudniu 1923 r. jest wyższe od kwoty A, t. j. uposażenia należnego w myśl przepisów wyżej powołanej ustawy o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska za miesiące: październik, listopad i grudzień 1923 r. wzgl. u osób pod II, że kwota. którаby już się należała w myśl przepisów nowej ustawy tytułem uposażenia z dn. 1 października 1923 r. jest niższa od kwoty obliczonej na dzień 1 października b. r. w myśl ustaw i przepisów uchylonych przez wymienioną ustawę, na ten czas należy postąpić w myśl wyjaśnień do art. 116 ustawy z dnia 9/X 1923 r.

Co do wypadków, w których okaże się, że kwota wypłacona tytułem zaliczki w wysokości 30% uposażenia z dnia 1 listopada 1923 r. jest wyższa od kwoty należnej z tytułu różnicy pomiędzy uposażeniem obliczonem w myśl przepisów wyżej powołanej ustawy o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska za miesiące październik, listopad i grudzień 1923 r. (kwota A), a uposażeniem za powyższe miesiące obliczonem na podstawie ustaw i przepisów uchylonych przez tę ustawę (kwota B), zostanie w myśl uchwały Rady Ministrów z dnia 19 listopada 1923 r. wydane osobne zarządzenie.

2. W sprawie wyrównania odpraw wypłaconych pracownikom zwolnionym ze służby kolejowej w miesiącach październiku, listopadzie i grudniu b. r. wydane będzie osobne zarządzenie.

Przy wypłacie wspomnianej różnicy uposażeń, potrącanie podatku dochodowego winno być dokonane według przepisów, zawartych w rozporzą

dzeniu Ministerstwa Skarbu z dnia 21 września 1923 r. (Dz. U. R. P. № 96 poz. 768).

3. Wydatek połączony z wypłatą uposażenia pracowników kolejowych za miesiąc październik, listopad i grudzień 1923 r. opartą na postanowieniach wyżej powołanej ustawy, zarachować należy na § 1 poz. 2 (dodatki drożyźniane) poszczególnych rozdziałów.

4. Ministerstwo Kolei Żelaznych poleca Dyrekcji, aby podała do M. K. Ż. ilość punktów obliczonych na podstawie nowej ustawy wedle stanu z dnia 1 października 1923 r. z rozliczeniem tej ilości na poszczególne działy budżetu.

5. Wynagrodzenie pracowników kontraktowych należy uregulować w punktach z ważnością od 1 października 1923 r.

Minister:
(—) *Nosowicz*

Załącznik A.

W Z Ó R

obliczenia uposażenia na dzień 1 października 1923 r. w myśl ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116, poz. 924).

1. Imię i nazwisko: *Józef Kubacki.*
2. Dotychczasowy stopień płacy: *1.*
3. Data nominacji na obecnie posiadany stopień: *25 kwietnia 1920 r.*
4. Data podana w rubryce 3 cofnięta do terminu określonego w art. 99 ustawy: *1 stycznia 1920 r.*
5. Ilość czasu poprzedniej służby polskiej przed terminem wskazanym w rubryce 4 łącznie z czasem zaliczonym do wysługi lat przez komisję weryfikacyjną: *16 lat, 5 miesięcy, 10 dni.*
6. Całkowity iloraz*) z podzielenia liczby lat wskazanej w rubryce 5 przez 3 (oznacza ilość półroczy): *5 półroczy.*
7. Studja wyższe (tylko Prezes i Wiceprezes): *3 lata.*
8. Początkowy termin pozostawania w grupie (należy termin wskazany w rubryce 4 cofnąć o ilość półroczy określoną w rubryce 6 ilość lat określoną w rubryce 7): *1 lipca 1914 r.*
9. Według ustawy z 9 października 1923 r. otrzymuje: *grupę IV, szczebel d.*
10. Termin posunięcia do następnego szczebla: *1 lipca 1926 r.*
11. Dodatek ekonomiczny dla 2 osób wynosi 90 punktów.

Podpis władzy lub urzędu,
który dokonał obliczenia.

---

*) Słowa „całkowity iloraz“ należy rozumieć w ten sposób, że przy ustalaniu w wyniku dzielenia ilości półroczy uwzględnia się tylko pełne półrocza, nie zaś ich części.

Załącznik B.

WZÓR

obliczenia uposażenia na dzień 1 października 1923 r w myśl ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. № 116).

1. Imię i nazwisko: *Marjan Gawroński.*
2. Dotychczasowy stopień płacy: *8.*
3. Data nominacji na obecnie posiadany stopień płacy: *27 stycznia 1917 r.*
4. Data podana w rubryce 3, cofnięta do terminu określonego w art. 99 ustawy: *1 lipca 1918 r.* *)
5. Ilość czasu poprzedniej służby przed terminem wskazanym w rubryce 4 (czas zaliczony do wysługi lat przez komisję weryfikacyjną): *19 lat.*
6. Całkowity iloraz z podzielenia liczby lat, wskazanej w rubryce 5 przez 3 (oznacza ilość półroczy): *6 półroczy.*
7. Studja wyższe: —
8. Ilość czasu zawieszenia w urzędowaniu, którego nie wlicza się do terminów posunięć, o ile nastąpiło ukaranie w drodze dyscyplinarnej (w zaokrągleniu na pełne półrocza): *1 półrocze.*
9. Początkowy termin pozostawania w grupie (należy termin wskazany w rubryce 4 cofnąć o ilość półroczy określoną w rubryce 6, zredukowaną o ilość półroczy wskazaną w rubryce 8): *1 stycznia 1916 r.*
10. Według ustawy z 9 października 1923 r. otrzymuje: *grupę IX, szczebel c.*
11. Termin posunięcia do następnego szczebla: *1 stycznia 1925 r.*
12. Dodatek ekonomiczny dla 3 osób wynosi 135 punktów.

Podpis władzy lub urzędu,
który dokonał obliczenia.

---

*) U pracowników, mianowanych na dotychczasowy stopień, w obcej służbie uważa się jako datę mianowania w dotychczasowym stopniu — datę przejścia do służby polskiej; w powyższym przypadku przyjęto datę 1 listopada 1918 r.

Załącznik C.

PRZYKŁADY

do ustalania szczebla przy mianowaniach po wejściu w życie ustawy (art. 7).

1) przykład.

Stały dziennie płatny pracownik, pobierający przed mianowaniem za 30 dni roboczych uposażenie w wysokości 402 punktów, otrzymuje mianowanie na stanowisko etatowe w X grupie z dniem 1 grudnia 1923 r.

Uposażenie X grupy, szczebel a wynosi 400 punktów
Dotychczasowe uposażenie „ 402 „
przyznać należy w powyższym przypadku uposażenie X grupy, szczebla „a” i dodatek w wysokości 2 punktów.

Jako początkowy termin posunięć ustala się dzień 1 stycznia 1924 r.

W dniu 1 stycznia 1927 r. otrzymuje pracownik szczebel „b”, jednak już bez dodatku o 2 punktach.

2) przykład.

Pracownik etatowy grupy XII, szczebel d (355 punktów), początkowy termin posunięć 1 lipca 1910 r., otrzymuje w dniu 10 listopada 1923 r. mianowanie na stanowisko, zaliczone do XI grupy uposażenia. W myśl art. 7 ustawy należy mu się w tej grupie szczebel „b" (360 punktów)

Ponieważ szczebel „e" XII grupy jest wyższy od szczebla „b" XI grupy, należy czas spędzony w szczeblu „d" grupy XII zaliczyć w pełni do następnego posunięcia ze szczebla „b" grupy XI do szczebla „c" tej ostatniej grupy.

Czas ten liczy się w powyższym przypadku od 1 lipca 1922 r. Doliczając czas, przypadający na szczebel „a" XI grupy, czyli jedno pełne trzechlecie, otrzymuje się datę 1 lipca 1919 r. jako początkowy termin posunięć w danej grupie.

Posunięcie pracownika do szczebla „c" grupy XI, nastąpiłoby przeto w dniu 1 lipca 1925 r.

3.

ZEZWOLENIE

Ministra Kolei Żelaznych z dn 18/XII 1923 r. № V. 7278/24/23 p. inż. Stefanowi Czajewskiemu w Warszawie prawa zejścia na grunt celem czynienia przedwstępnych poszukiwań kolejowych linji kolei wąskotorowej od Łyszkowic przez Przyłęk Mały do Rogowa i Kołacinka.

Na mocy art. 2, 5 i 6 Ustawy z dnia 14 października 1921 r. o udzielaniu koncesji na koleje żelazne prywatne (Dziennik Ustaw № 88 poz. 646) Ministerstwo Kolei Żelaznych nadaje niniejszem p. inż Stefanowi Czajewskiemu, działającemu z ramienia cukrowni „Łyszkowice" i zamieszkałemu w Warszawie przy ulicy Wilczej 65 prawo na zejście na grunt celem czynienia przedwstępnych poszukiwań kolejowych linji kolei wąskotorowej użytku prywatnego od Łyszkowic przez Przyłęk Mały do Rogowa i Kołacinka, przyczem przyjmuje Ministerstwo do wiadomości zobowiązanie inż. Czajewskiego z dnia 26/IX 1923 r. i przedłożenie kwitu № 2145 kasy Ministerstwa Kolei Żelaznych z dnia 3/XII 1923 r. z opłaty czterdziestu ośmiu miljonów stu pięćdziesięciu tysięcy marek polskich.

Projektowana linja ogólnej długości wraz z warjantami trzydziestu kilometrów przechodzić będzie przez Województwo Łódzkie, które Ministerstwo Kolei Żelaznych powiadamia jednocześnie o wydaniu niniejszego zezwolenia.

Zezwolenie niniejsze zachowuje swą moc w ciągu sześciu miesięcy.

Minister:
(—) *Nosowicz*

4.

ZEZWOLENIE

Ministra Kolei Żelaznych z dn. 27/XII 1923 r. № V. 7487/16b/23 pp. inż. F. Oppmanowi i H Kozłowskiemu w Warszawie prawa zejścia na grunt celem czynienia przedwstępnych poszukiwań kolejowych linji kolei wąskotorowej od Gołymina Starego do Gąsocina i od Gąsocina do Pułtuska.

Na mocy art. 2, 5 i 6 Ustawy z dnia 14 października 1921 r o udzielaniu koncesji na koleje żelazne prywatne (Dziennik Ustaw № 88 poz. 646) Mi-

nisterstwo Kolei Żelaznych nadaje niniejszem firmie „Biuro Techniczne F. Oppman i H. Kozłowski, inżynierowie komunikacji", Warszawa, Mokotowska 18 m. 5, działającej z ramienia Towarzystwa Akcyjnego Fabryki Cukru „Krasiniec", prawo na zejście na grunt celem czynienia przedwstępnych poszukiwań kolejowych linji kolei wąskotorowej użytku prywatnego, od Gołymina Starego do Gąsocina i od Gołymina do Pułtuska, przyczem przyjmuje Ministerstwo do wiadomości zobowiązanie Zarządu Towarzystwa Akcyjnego Fabryki Cukru „Krasiniec" i przedłożenie kwitu № 2204 kasy Ministerstwa Kolei Żelaznych" z dnia 15/XII 1923 r. z opłaty czterdziestu miljonów dwustu pięćdziesięciu sześciu tysięcy marek polskich.

Projektowana linja ogólnej długości wraz z warjantami siedemnastu kilometrów przechodzić będzie przez Województwo Warszawskie, które Ministerstwo Kolei Żelaznych powiadamia jednocześnie o wydaniu niniejszego zezwolenia.

Zezwolenie niniejsze zachowuje swą moc w ciągu sześciu miesięcy.

Za Ministra:
(—) *J. Eberhardt*
Podsekretarz Stanu.

ZAWIADOMIENIA.

Zmiany w składzie Wyższej Komisji Dyscyplinarnej przy M. K. Ż. na rok 1924.

Wyższa Komisja Dyscyplinarna przy M. K. Ż. na posiedzeniu gospodarczem, odbytem dn. 20/XII 1923 r. uchwaliła w myśl art. 7 Ustawy z dnia 7/VII 1922 r. o organizacji władz dyscyplinarnych i postępowaniu dyscyplinarnem przeciw funkcjonarjuszom państwowym podział Komisji na następujące Komplety:

I. Komplet dla spraw administracyjnych:

Członkowie: Józef Śniechowski, insp. przy Ministrze
Wojciech Schmidt, naczeln. Wydz.
Paweł Wysocki, st. ref.
Karol Schupp, zast. naczeln. rachuby

Zastępcy członków: Wacław Markowski, naczeln. Wydz.
Emil Brzezowski, naczeln. Wydz.

II. Komplet dla spraw finansowych:

Członkowie: Dr. Leopold Starzewski, Dyr. Dep.
Wacław Markowski, naczeln. Wydz.
Józef Śniechowski, insp. przy Ministrze
Emil Brzezowski, naczeln. Wydz.

Zastępcy członków: Wojciech Schmidt, naczeln. Wydz.
Karol Schupp, zast. naczeln. rachuby

III. Komplet dla spraw eksploatacyjnych:

Członkowie: Inż. Witold Czapski, Dyr. Dep.
Józef Śniechowski, insp. przy Ministrze

Franciszek Moskwa, Dyr. Dep.
Dr. Zygmunt Taszycki, naczeln. Wydz.

Zastępcy członków: Stanisław Kołakowski, Dyr. Dep.
Inż. Stanisław Wasilewski, naczeln. Wydz.

IV. Komplet dla spraw technicznych:

Członkowie: Inż. Witold Czapski, Dyr. Dep.
Inż. Stanisław Wasilewski, naczeln. Wydz.
Inż. Bogumił Hummel, naczeln. Wydz.
Dr. Zygmunt Taszycki, naczeln. Wydz.

Zastępcy członków: Franciszek Moskwa, Dyr. Dep.
Wacław Markowski, naczeln. Wydz.

V. Komplet dla urzędników IV stopnia służb.:

Członkowie: Stanisław Kołakowski, Dyr. Dep.
Józef Śniechowski, insp. przy Ministrze
Dr. Leopold Starzewski, Dyr. Dep.
Inż. Witold Czapski, Dyr. Dep

Zastępca członka: Franciszek Moskwa, Dyr. Dep.

ZMIANY OSOBOWE

w Ministerstwie Kolei Żelaznych.

Rozporządzeniem z dnia 29 listopada 1923 r.

Błażek Piotr, kontroler M. K. Ż. — do Dyrekcji Kolei Państwowych w Stanisławowie z uposażeniem 5-go stopnia płac pracowników kolejowych, na własną prośbę.
L. I. 15764/3D/23.

KONKURSY

na posadę naczelnika działu ogólnego i kontroli faktycznej w Wydziale Dochodów Dyrekcji Kolei Państwowych w Wilnie, z uposażeniem według 4-go stopnia płacy pracowników kolejowych.

Warunki dla ubiegających się: 4 lub 5 stopień płacy, dłuższa praktyka w wydziale dochodów oraz dokładna znajomość działów: ogólnego i rewizorskiego.

Termin składania podań do 30 stycznia 1924 r.
L. Dz. I. 11432/3J/23.

Tłoczono w Drukarni Państwowej. 23468